

บทที่ 2 การค้าสินค้า

ข้อ 15 คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) คำว่า “มาตรการปกป้องสองฝ่าย” หมายถึง มาตรการปกป้องสองฝ่ายที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อ 22
- (บี) คำว่า “อากรศุลกากร” หมายถึง อากรศุลกากรหรือภาษีขาเข้าใดๆ และค่าภาระในรูปแบบใดๆ ที่เรียกเก็บโดยเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าสินค้า แต่ไม่รวมถึง
- (หนึ่ง) ค่าภาระใดๆ ที่เทียบเท่ากับภาษีภายในประเทศซึ่งเรียกเก็บโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อสามของแกตต์ 1994 ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ภายในประเทศที่เหมือนกัน หรือที่เกี่ยวกับสิ่งของที่ใช้ผลิตหรือทำสินค้านำเข้า ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (สอง) อากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนใดๆ ที่ใช้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อหกของแกตต์ 1994 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อหกของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม และความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม หรือ
- (สาม) ค่าธรรมเนียมใดๆ หรือค่าภาระอื่นใดๆ ซึ่งได้สัดส่วนกับต้นทุนการให้บริการ
- (ซี) คำว่า “ราคาศุลกากรของสินค้า” หมายถึง ราคาของสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดเก็บอากรศุลกากรแบบตามราคาสำหรับสินค้านำเข้า
- (ดี) คำว่า “อุตสาหกรรมภายใน” หมายถึง ผู้ผลิตโดยรวมที่ผลิตสินค้าที่เหมือนกันหรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรงในภาคี หรือผู้ผลิตที่มีผลผลิตรวมของสินค้าที่เหมือนกัน หรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรงเป็นสัดส่วนใหญ่ของผลผลิตภายในทั้งหมดของสินค้านั้น
- (อี) คำว่า “สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง สินค้าที่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดภายใต้บทบัญญัติของบทที่ 3
- (เอฟ) คำว่า “มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราว” หมายถึง มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวที่กำหนดไว้ในอนุวรรค 7 (เอ) ของข้อ 22
- (จี) คำว่า “ความเสียหายอย่างรุนแรง” หมายถึง ความเสียหายโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน และ
- (เฮช) คำว่า “ภัยที่อาจเกิดความเสียหายอย่างรุนแรง” หมายถึง ความเสียหายอย่างรุนแรงที่ใกล้จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและไม่ใช่เพียงการกล่าวอ้าง การคาดการณ์ หรือความเป็นไปได้ที่ยากจะเกิด

ข้อ 16**การจำแนกพิภพที่ดินของสินค้า**

การจำแนกพิภพที่ดินของสินค้าในการค้าระหว่างคู่ภาคีจะต้องสอดคล้องกับระบบฮาร์โมนไนซ์

ข้อ 17**การปฏิบัติเบี่ยงคนชาติ**

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติเบี่ยงคนชาติแก่สินค้าของภาคีอีกฝ่าย โดยเป็นไปตามข้อสามของแกตต์ 1994

ข้อ 18**การยกเลิกอากรศุลกากร**

1. ยกเว้นว่าจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องยกเลิกหรือลดอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายซึ่งได้กำหนดไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวในตารางของตนในภาคผนวก 1 โดยเป็นไปตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว
2. เมื่อมีการร้องขอจากภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คู่ภาคีจะต้องเจรจาในประเด็น ดังเช่น การปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดที่ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งได้กำหนดไว้สำหรับการเจรจาในตารางในภาคผนวก 1 โดยเป็นไปตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 19**การประเมินราคาศุลกากร**

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดราคาศุลกากรของสินค้าที่ค้าขายระหว่างคู่ภาคี บทบัญญัติของภาคีหนึ่งของความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อเจ็ดของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร”) จะใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 20**การอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร**

ภายใต้บังคับของความตกลงว่าด้วยการเกษตร ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการเกษตร”) คู่ภาคีจะต้องไม่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งการอุดหนุนการส่งออกใดๆ แก่สินค้าเกษตรใดๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

ข้อ 21**มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร**

1. ยกเว้นว่าจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องไม่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรใดๆ แก่การนำเข้าสินค้าใดๆ จากภาคีอีกฝ่าย หรือการส่งออกหรือการจำหน่ายเพื่อส่งออกสินค้าใดๆ ไปยังภาคีอีกฝ่าย ที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลง ดับบลิว ที โอ

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจในความโปร่งใสของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรของตนที่ใช้ได้ตามวรรค 1 ข้างต้น และจะต้องให้ความมั่นใจในการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลง ดับบลิว ที โอ อย่างครบถ้วน

ข้อ 22

มาตรการปกป้องสองฝ่าย

1. หากจากผลของการยกเลิกหรือลดอากรศุลกากรที่เป็นไปตามข้อ 18 สินค้าที่ได้ถึงกำเนิดของภาคีฝ่ายหนึ่งถูกนำเข้ามายังภาคีอีกฝ่ายในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งในปริมาณที่นำเข้าจริงหรือโดยเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ และภายใต้เงื่อนไขที่การนำเข้าสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดนั้นเป็นเหตุของความเสียหายอย่างรุนแรงหรือภัยที่อาจเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในของภาคีอีกฝ่าย ภาคีอีกฝ่ายนั้นอาจดำเนินการต่อไปนี้เป็นมาตรการปกป้องสองฝ่ายเพียงน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในของตนและเพื่อเอื้ออำนวยต่อการปรับตัวของอุตสาหกรรมภายใน

(เอ) ระวังการลดอัตราอากรศุลกากรใดๆ ต่อไปสำหรับสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดนั้นที่กำหนดไว้ในบทนี้ หรือ

(บี) เพิ่มอัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้าเป็นระดับที่ไม่เกินอัตราที่ต่ำกว่าระหว่าง

(หนึ่ง) อัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจริงเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ซึ่งมีผลใช้อยู่ในขณะที่ใช้มาตรการปกป้องสองฝ่าย และ

(สอง) อัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจริงเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ซึ่งมีผลใช้อยู่ในวันก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับหนึ่งวัน

2. (เอ) ภาคีอาจดำเนินมาตรการปกป้องสองฝ่ายได้เฉพาะหลังจากที่ได้มีการไต่สวนโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีนั้นโดยเป็นไปตามข้อ 3 และวรรค 2 ของข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง”) และเพื่อการนี้ ข้อ 3 และวรรค 2 ของข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องจะบรรจุอยู่ใน และเป็นส่วนหนึ่งของ ความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม

(บี) การไต่สวนที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ข้างต้นจะต้องเสร็จสิ้นภายใน 1 ปี ยกเว้นในสภาวะการณพิเศษ และไม่ว่าในกรณีใดๆ จะไม่เกิน 18 เดือนหลังจากวันเริ่มไต่สวน

3. เงื่อนไขและข้อจำกัดต่อไปนี้จะใช้บังคับกับมาตรการปกป้องสองฝ่าย

(เอ) ภาคีจะต้องส่งหนังสือบอกกล่าวให้ภาคีอีกฝ่ายทันทีเมื่อ

(หนึ่ง) เริ่มการไต่สวนที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (เอ) ข้างต้นเกี่ยวกับความเสียหายอย่างรุนแรงหรือภัยที่อาจเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงพร้อมด้วยเหตุผล

(สอง) จัดทำผลการพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างรุนแรงหรือภัยที่อาจเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงที่มีสาเหตุมาจากการนำเข้าของสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายที่เพิ่มขึ้น และ

(สาม) ตัดสินใจที่จะใช้หรือขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่าย

- (บี) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ 8 ภาคีฝ่ายที่หนึ่งสืบบอกกล่าวที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ข้างต้นจะต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแก่ภาคีอีกฝ่าย ซึ่งจะต้องรวมถึง
- (หนึ่ง) สำหรับในหนังสือบอกกล่าวที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) (หนึ่ง) ข้างต้น เหตุผลของการเริ่มการไต่สวนรายละเอียดที่ชัดเจนของสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายที่ถูกไต่สวนและพิกัดอัตราศุลกากรภายใต้ระบบฮาร์โมนีไซส์ของสินค้านั้น และวันที่เริ่มการไต่สวน และ
- (สอง) สำหรับในหนังสือบอกกล่าวที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) (สอง) และอนุวรรค (เอ) (สาม) ข้างต้น หลักฐานแสดงความเสียหายอย่างรุนแรงหรือภัยที่อาจเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงที่มีสาเหตุมาจากการนำเข้าสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดจากภาคีอีกฝ่ายที่เพิ่มขึ้น รายละเอียดที่ชัดเจนของสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายที่จะใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายที่เสนอและพิกัดอัตราศุลกากรภายใต้ระบบฮาร์โมนีไซส์ของสินค้านั้น รายละเอียดที่ชัดเจนของมาตรการปกป้องสองฝ่ายที่เสนอจะใช้ วันที่เสนอจะเริ่มใช้และระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้มาตรการนั้น
- (ซี) ภาคีที่เสนอจะใช้หรือขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอในการปรึกษาหารือล่วงหน้าแก่ภาคีอีกฝ่าย เพื่อความมุ่งหมายที่จะทบทวนข้อมูลที่ได้จากการไต่สวนที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (เอ) ข้างต้นและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับมาตรการปกป้องสองฝ่าย
- (ดี) มาตรการปกป้องสองฝ่ายจะต้องคงไว้ได้เฉพาะในขอบเขตและระยะเวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อปกป้องหรือเยียวยาความเสียหายอย่างรุนแรงและเพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการปรับตัว โดยมีเงื่อนไขว่าระยะเวลาดังกล่าวจะไม่เกิน 3 ปี มาตรการปกป้องสองฝ่ายอาจขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 2 ปี โดยมีเงื่อนไขว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อนี้ ระยะเวลาโดยรวมของมาตรการปกป้องสองฝ่ายซึ่งรวมถึงระยะเวลาใดๆ ที่ได้ขยายออกไปจะไม่เกิน 5 ปี ภาคีฝ่ายที่ใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายจะต้องผ่อนคลายนโยบายของมาตรการนั้นตามลำดับเป็นระยะๆ ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการปรับตัวในสถานการณ์ที่ระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายเกินกว่า 1 ปี
- (อี) มาตรการปกป้องสองฝ่ายจะต้องไม่นำมาใช้ซ้ำกับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดอย่างใดอย่างหนึ่งของภาคีอีกฝ่ายที่เคยใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายดังกล่าวแล้ว ในระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายในครั้งก่อน หรือ 1 ปี แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะนานกว่า
- (เอฟ) เมื่อเลิกใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายกับสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดของภาคีอีกฝ่าย อัตราอากรศุลกากรของสินค้าที่ได้ถึงกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายดังกล่าวจะต้องเป็นอัตราที่จะมีผลใช้อยู่หากไม่ได้ใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายนั้น
4. (เอ) ภาคีที่ใช้หรือขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่ภาคีอีกฝ่ายในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับวิธีการชดเชยความเสียหายทางการค้าที่เพียงพอในรูปของการให้สิทธิประโยชน์ที่เท่าเทียมในสาระสำคัญกับมาตรการปกป้องสองฝ่ายโดยไม่ล่าช้าและไม่ช้ากว่า 30 วันหลังจากการใช้หรือการขยายเวลามาตรการปกป้องสองฝ่ายดังกล่าว

- (บี) หากคู่ภาคีไม่สามารถตกลงเกี่ยวกับการชดเชยความเสียหายได้ภายใน 30 วันหลังจากที่เริ่มการปรึกษาหารือตามอนุวรรค (เอ) ข้างต้น ภาคีที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดถูกใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายจะต้องเป็นอิสระที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ที่เท่าเทียมในสาระสำคัญกับมาตรการปกป้องสองฝ่ายนั้น ภาคีดังกล่าวอาจจะระงับการให้สิทธิประโยชน์ได้เฉพาะระยะเวลาที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นในการได้มาซึ่งผลที่เท่าเทียมในสาระสำคัญและเฉพาะในระหว่างที่มีการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่าย
- (ซี) ภาคีที่ใช้สิทธิการระงับที่กำหนดในอนุวรรค (บี) ข้างต้นจะต้องส่งหนังสือบอกกล่าวให้ภาคีอีกฝ่ายอย่างน้อย 30 วันก่อนที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์
- (ดี) สิทธิการระงับที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (บี) ข้างต้นจะต้องไม่ใช้ใน 2 ปีแรกที่มาตรการปกป้องสองฝ่ายมีผลใช้ โดยมีความเชื่อใจว่ามาตรการปกป้องสองฝ่ายนั้นถูกนำมาใช้โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นจริงของปริมาณการนำเข้า และมาตรการปกป้องสองฝ่ายดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้
5. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่ามีการบริหารกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรการปกป้องสองฝ่ายที่สม่ำเสมอ เป็นกลาง และสมเหตุสมผล
6. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรับเอาและคงไว้ซึ่งขั้นตอนเกี่ยวกับมาตรการปกป้องสองฝ่ายที่เสมอภาค ทันกาล โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ
7. (เอ) ในสถานการณ์วิกฤตซึ่งความล่าช้าอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายที่ยากจะแก้ไข ภาคีอาจใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราว ซึ่งจะต้องอยู่ในรูปของมาตรการที่ระบุไว้ในอนุวรรค 1 (เอ) หรืออนุวรรค 1 (บี) ข้างต้น ตามการวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีหลักฐานที่ชัดเจนว่าการนำเข้าของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการยกเลิกหรือการลดอากรศุลกากรโดยเป็นไปตามข้อ 18 ได้เป็นเหตุให้เกิดหรือเป็นภัยที่อาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน
- (บี) ภาคีจะต้องส่งหนังสือบอกกล่าวให้ภาคีอีกฝ่ายก่อนการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราว การปรึกษาหารือระหว่างคู่ภาคีเกี่ยวกับการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวจะเริ่มต้นหลังจากมีการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวนั้น
- (ซี) ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวจะต้องไม่เกิน 200 วัน ระหว่างระยะเวลานั้น ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของวรรค 2 ข้างต้นจะต้องได้รับการปฏิบัติตาม ระยะเวลาของการใช้มาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวจะต้องนับเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาที่กล่าวถึงในอนุวรรค 3 (ดี) ข้างต้น
- (ดี) อนุวรรค 3 (เอฟ) และวรรค 5 และวรรค 6 ข้างต้นจะใช้บังคับกับมาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวโดยอนุโลม อากรศุลกากรใดๆ ที่มีการเก็บเพิ่มเติมโดยเป็นผลของมาตรการปกป้องสองฝ่ายชั่วคราวจะต้องได้รับคืนโดยพลัน หากการไต่สวนหลังจากนั้นที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (เอ) ข้างต้นไม่ได้กำหนดว่าการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นเหตุให้เกิดหรือเป็นภัยที่อาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน
8. หนังสือบอกกล่าวที่กล่าวถึงในอนุวรรค 3 (เอ) อนุวรรค 4 (ซี) และอนุวรรค 7 (บี) ข้างต้นจะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษ

9. ภาคีแต่ละฝ่ายคงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีภายใต้ข้อสิบเก้าของแกตต์ 1994 ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง และ ข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

10. หากจำเป็น คู่ภาคีจะต้องทบทวนบทบัญญัติของข้อนี้ หลังจาก 15 ปีนับแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ 23

ข้อจำกัดเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน

1. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้จะถูกตีความว่าเป็นการขัดขวางภาคีไม่ให้ดำเนินมาตรการใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์เกี่ยวกับ ดุลการชำระเงิน ภาคีที่ดำเนินมาตรการดังกล่าวจะต้องดำเนินการโดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่ตั้งขึ้นภายใต้ข้อสิบสองของ แกตต์ 1994 และความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับดุลการชำระเงินของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ
2. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้จะปิดกั้นภาคีไม่ให้ใช้มาตรการควบคุมการแลกเปลี่ยนหรือมาตรการจำกัดการแลกเปลี่ยนที่เป็นไป ตามข้อบทของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 24

ขั้นตอนการดำเนินการ

เมื่อวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ คณะกรรมการร่วมจะต้องรับรองขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดข้อบังคับ ในรายละเอียดซึ่งหน่วยงานศุลกากร หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจที่นิยามไว้ในข้อ 27 และหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ของคู่ภาคีจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้บทนี้และบทที่ 3 ตามนั้น

ข้อ 25

คณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้ต้องมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการ ว่าด้วยการค้าสินค้า (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) ตามข้อ 13
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
  - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
  - (บี) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม และ
  - (ซี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการร่วมตามข้อ 13
3. คณะอนุกรรมการจะต้องประกอบด้วยผู้แทนจากรัฐบาลของคู่ภาคี และอาจเชิญผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่ นอกเหนือจากรัฐบาลของคู่ภาคีซึ่งมีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ

ข้อ 26

การทบทวน

ในปีปฏิทินที่ 10 หลังจากปีปฏิทินที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ หรือก่อนหน้านั้นเฉพาะในกรณีที่คู่ภาคีตกลงกัน คู่ภาคีจะต้องทำการทบทวนทั่วไปซึ่งบทบัญญัติของบทนี้ รวมถึงการทบทวนทั่วไปซึ่งตารางในภาคผนวก 1 รวมถึงสินค้าที่ ได้ถิ่นกำเนิดที่ไม่ได้รวมอยู่ในข้อผูกพันใดๆ ที่จะยกเลิกหรือลดอากรศุลกากรและข้อผูกพันที่จะเจรจา จากผลการทบทวน

ดังกล่าว และเฉพาะในกรณีที่คู่ภาคีตกลงกัน คู่ภาคีอาจเข้าสู่การเจรจาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการยกเลิกหรือลดอากรศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้าที่ได้ถึงกำหนดที่คู่ภาคีตกลงในระหว่างการทบทวนดังกล่าวว่าจะเจรจากัน